

Nucul

Followed by: 0 authors

din vol. în pregătire "Fântâna care-și bea singură apa"

POEZII ✕

Ionuț Caragea

📅 6 luni în urmă

bunicii ne-au învățat
să scuturăm nucul
"nu-i rupeți crengile,
mișcați-le cu blândețe", ne spuneau
"orice creangă ruptă e o durere,
o mângâiere în minus,
un rod care nu se mai naște"

nucile erau stelele noastre căzătoare
ce ne împlineau toate dorințele
cozonaci și tot felul de prăjituri delicioase
totodată erau testul nostru de forță
atunci când încercam
să le spargem în pumni
miezul lor semăna cu un creier
pesemne, nucul ne dăruia și nouă
un pic din înțelepciunea pământului

la un moment dat, a venit o furtună
turbată de prea multă căldură
și nucul nostru s-a rupt
a tras cu rădăcinile cât a putut de pământ
pentru a proteja pomii mai tineri
din fundul grădinii
dar gilotina de aer a cerului negru
a căzut nemiloasă

Acest text îți aparține

Current Status: Private

EDITEAZĂ TEXTUL

UNHIDE

258 vizualizări | 4 opinii

INTERACȚIONEAZĂ

▼ -0 | +0 ▲

FII LA CURENT

Notify me on each new comment

OFF

REPLIES AND TRANSLATIONS

Suggest a translation

Send a reply

Suntem sociali

Like

284 people like this. [Sign Up](#) to see what your friends like.

Avem newsletter

Adresa email. N

MĂ ABONEZ

Newsletter-ele de la noi sunt rare, iar atunci când trimitem un email, el vine cu informații noi și interesante despre site, despre noi facilități și

pentru prima și ultima oară
am văzut seva nucului, sângele lui
cum curgea în zadar
fără să mai hrănească crengile, frunzele
nucile verzi parcă erau niște copii
care plâneau după sânii mamelor
rămași dintr-odată fără lapte
plâneau și verdele fin și lucios al obrajilor
se înnegrea, se tot înnegrea

am tăiat trunchiul și crengile doborâte
cu drujba, apoi cu toporul
am fi vrut să mai așteptăm
să nu aducem o durere în plus
lemnului ce părea încă viu
dar bunicii spuneau
"lemnul ud se crapă mai ușor"
așadar, ne-am făcut treaba până la capăt
moartea nucului urma să ne dăruiască
încă multă căldură

în fundul grădinii a rămas totuși un ciot
pe el ne-am așezat cu toții, pe rând
admirând dealurile verzi
grădinile altor oameni, apusul
din ciot au încercat câteva ramuri să iasă
nu le-am lăsat, nucul n-ar mai fi fost
niciodată la fel
așa cum nici omul care cade la pat
nu mai este la fel
cu toate că-n visele și imaginația lui
încă mai călătorește
încă se mai cațără după fructe
încă mai aleargă
după iubiri ce-au plecat
din gara inimii
în gara de la capătul lumii

"toate lucrurile au un sfârșit", spuneau bunicii
apoi s-au dus și ei să scuture
nucul din ceruri

în unele nopți, noi ce fuseserăm odată copii
ne așezăm pe ciotul din fundul grădinii
și așteptăm să cadă
nucile de lumină

Reply

OPINII

SHOW/HIDE OFFTOPIC

poveste cu tâlc

Stanica Ilie Viorel - 6 luni în urmă

"a venit o furtună
turbată de prea multă căldură
și nucul nostru s-a rupt
a tras cu rădăcinile cât a putut de pământ
pentru a proteja pomii mai tineri
din fundul grădinii
dar ghilotina de aer a cerului negru
a căzut nemiloasă
pentru prima și ultima oară
am văzut seva nucului, sângele lui
cum curgea în zadar
fără să mai hrănească crengile, frunzele
nucile verzi parcă erau niște copii
care plâneau după sânii mamelor
rămași dintr-odată fără lapte
plâneau și verdele fin și lucios al obrazilor
se înnegrea, se tot înnegrea
am tăiat trunchiul și crengile doborâte
cu drujba, apoi cu toporul
am fi vrut să mai așteptăm
să nu aducem o durere în plus
lemnului ce părea încă viu
dar bunicii spuneau
"lemnul ud se crapă mai ușor"
așadar, ne-am făcut treaba până la capăt
moartea nucului urma să ne dăruiască
încă multă căldură
în fundul grădinii a rămas totuși un ciot
pe el ne-am așezat cu toții, pe rând
admirând dealurile verzi
grădinile altor oameni, apusul
din ciot au încercat câteva ramuri să iasă
nu le-am lăsat, nucul n-ar mai fi fost
niciodată la fel
așa cum nici omul care cade la pat
nu mai este la fel
cu toate că-n visele și imaginația lui
încă mai călătorește
încă se mai cațără după fructe
încă mai aleargă
după iubiri ce-au plecat
din gara inimii

în gara de la capătul lumii
"toate lucrurile au un sfârșit", spuneau bunicii
apoi s-au dus și ei să scuture
nucul din ceruri
în unele nopți, noi ce fuseserăm odată copii
ne așezăm pe ciotul din fundul grădinii
și așteptăm să cadă
nucile de lumină"
cred că de aici începe poezia
metafora omului-nuc
frumos
primele două strofe au frumusețea lor prin nostalgia propusă și
prin interpretarea momentelor trăite
dar în ritmul lor, în mesaj, chiar dacă se dorește a fi o
introducere, ori dacă se dorește a se puncta ce a fost în liniște,
pentru a se accentua ceea ce urmat, în mod tragic,
îmi pare un alt poem

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

Așa este Ilie

Ionuț Caragea - 6 luni în urmă

Vremurile se schimbă, ne schimbă. Așa se schimbă și poemul, înglobând toate trăirile, toate gândurile, toate schimbările. Ieri, pe când tăiam nucul, știam deja că nucul, printr-un miracol, nu numai că îmi dăruia lemnul lui, ci și un poem. Am așteptat doar câteva ore, să am luciditatea minții de dimineasă, și l-am adus din lumea amintirilor și a imaginilor, în lumea cuvintelor. Mulțumesc frumos pentru apreciere!

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

Nucul

Papadopol Elena - 6 luni în urmă

Am citit cu drag poemul. Mi-a amintit de nucul, pe care l-am avut și noi în grădină, pe care l-am tăiat, dar mi-a rămas în suflet. Numai că în cazul nucului nostru nu a fost întâmplarea nefastă a unei furtuni. Era un copac înalt, drept, cu trunchiul gros și o coroană frumoasă. Recolta lui era bogată.

Și eu am scris(ă), cu gândul la el, o poezie.

Mi-a plăcut foarte mult poemul. Tema poemului conține misterul despre simbolurile rădăcinii, sevei nucului, nucilor, visurilor...

Comparația pentru nucile verzi este superbă! Transmite multă sensibilitate; schimbarea culorii văzându-se cu ochii... Conține acea putere de a influența emotivitatea cititorului.

În ultima strofă se reiterează simbolul nucilor, transformate în lumină celestă:

în unele nopți, noi ce fuseserăm odată copii
ne așezăm pe ciotul din fundul grădinii
și așteptăm să cadă
nucile de lumină

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

doamna Elena Papadopol

Ionuț Caragea - 6 luni în urmă

mulțumesc pentru apreciere!

Reply Report

▼ -0 | +0 ▲

Showing 1-4 of 4 items.

ADAugĂ OPINIA TA!

Title

Body

SEND

Despre Agonia Network

Vizitezi versiunea Alpha, care este o versiune încă în lucru!

Varianta stabilă, cu mai puține funcționalități, este [poezie.ro](#).

Pe această versiune poți întâlni într-adevăr diverse probleme de funcționare, dar multe din problemele întâlnite pe vechiul site sunt rezolvate. În plus există multe facilități noi și super interesante!

Îți mulțumim pentru înțelegere!

Agonia Internațional

[Agonia English](#)

[Agonia Francais](#)

[Agonia Espanol](#)

[Agonia Deutsch](#)

Links

[Spell Checker Română](#)

[Dictionar de rime](#)

[Proza Romaneasca](#)

Sub-site-uri Agonia

[Agonia Image Bank](#)

[Agonia Links](#)

[Agonia Top](#)

[Agonia](#)